

In memoriam...

*domnilor comandori Sorin Avram și Laurențiu Chiriță
al căror văzduh a fost mult prea larg ...*

Cei doi fii ai lui Icar

*Stau în camera-mi pustie
Și mă-ntreb ce e cu voi,
De ce-ați apus păsări lunare?
Unde-i fantoma argintie?*

*Unde-i luciul de metal
Ce străbate printre stele?
Unde-i săgeata de opal,
Mirosind a tinichele?*

*Gânduri sumbre mă frământă,
Și cum de-mi răsare-un gând
C-ați căzut din cerul negru
Printre stele, pe pământ?*

*Însă viața voastră-i colo
Peste ceruri și văzduh,
Nu prăbușiți în praful umed,
Ce-i al morții așternut!*

*Dar aud un cântec sumbru
Cu o lacrimă pe-arcuș:
Ați căzut prin imn funebru
Sunteți pulbere și lut.*

*Cântecul răsună crâncen
Ca vioara cu o coardă...
Nici metafore morbide
Nu mai curg din pana neagră.*

*Căci o clipă de sclipire
Ce clipește din ochi limpezi
Este moarte-adevărată,
Nu ca scenele din filme.*

*Nu-i eroism, nici sacrificiu.
Nu sunt nici lauri ce te-mbracă
Și nici sabie să spună
Ce luptător ai fost odată.*

*E clipa care nu-i nici clipă,
Dar e momentul grav, cel veșnic
Acela-n care ții cu dinții
Să nu te-afunzi în întuneric.
Eu închid ochii-ntr-un spasm
Și lumina voastră moare.
Voi cădeți cuprinși de fiare
Într-o clipă - a unui ceas.*

*Stau în camera-mi pustie
Și mă-ntreb ce e cu voi...
Ah! Voi zaceți pe vecie
Printre lauri, dragi eroi!*

